

‘ಅಕ್ಕಾ... ನಾಳೆ ನನು ಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬರಾಕೆಲ್ಲ... ನಮ್ಮವೈ ಉರಿಂದ ಫೇನ್ ಮಾಡಿತ್ತು. ‘ನಿನ್ನ ನೋಡಂಗಾಗಿದೆ ಕಣೇ ತಾಯಿ... ಒಂದಿನದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ್ರ ಹೋಗು’ ಅಂತ ಕೇಳು.

ಯಾಕೋ, ಕರುಳು ಚುರ್ಚಾ ಅಂತು. ಅಧ್ಯೇಯಾ... ಇವತ್ತು ಹೋಗಿ ನಾಳೆ ಸಂಚೆಗೆ ಬಂದ್ರಬಿಡ್ಡಿನಿ...’

ತಾಯಿಮ್ಮ ಸಿಕೊನ ಮುಂದೆ ಪಾತ್ರ ಉಪ್ಪತ್ತು ಲೇ ಹೇಳಿದಾಗ ಕತ್ತೆತ್ತಿದೆ. ಯಾಕೋ ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನಿರು ಕಂಡಾಗ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಾದಾಯಿತು.

ಬೆಳ್ಗೆ 8ಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಒಂದೆ ಸಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದೆ ಮನೆಯನ್ನ ಗುಡಿಸಿ ಥಳ ಥಳ ಅನ್ನವಂತೆ ಬರೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನ ತೊಳೆದು ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಸೇಂಫಾ-ಟೆಬಲ್ಲುಗಳನ್ನು, ಕಿಂತಿ ಗಾಜಗಳನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಬರೆಸಿದುತ್ತಾಳೆ. ಅಗ್ತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಸದಾ ನೀಟಾಗಿ-ಸ್ವಜ್ಞವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಅಸೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

‘ಅಕ್ಕಾ ನಂಗೆ ಶುಗರ್ ಬಂದ್ರಬಿಟ್ಟಿದೆ ಕಣಕ್ಕು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನಬೇಡ, ಅಕ್ಕಿ ತಿನ್ನಬೇಡ ಅಂತ ದಾಕ್ಕು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾವು ಹ್ಯಾನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೇನೇ ಕಂಡವರಲ್ಲ. ಬರೀ ಬೆಳ್ಲುದ ಕಾಫಿ ನೀರು ಕುಡಿತ್ತಿದ್ದು... ಅನ್ನ ಅಂತೂ ಕಾಣೇ... ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ, ರಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಂದು ಬೆಳೆದವರು. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಮೈ ಮುರಿದು ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದು... ಈ ಹಾಳು ಕಾಯ್ದು ನಮ್ಮಂಥೋರಿಗೆ ಯಾಕ್ಕು ಬರುತ್ತೇ...’ ಅಂತ ಅಲವತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲದ ಕಿಂ ಕಾಫಿಯನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ನೀವು ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿತ್ತೇರಿ... ನಂಗೆ ತಿಂಡಿ ಬೇಡ ಕಣಕ್ಕು, ಮನೆಲಿ ರಾಗಿ ಅಂಬಲಿ ಕುಡೊಂಡು ಬಂದಿದಿನಿ... ನನ್ನ ಹಕ್ಕೆಬರಹ ಬುಡಿ ಅತ್ಯಾಗಿ...’ ಅಂತ ನಗ್ನತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೆಂದು ಬಣ್ಣದ ಪದದಿ ಎತ್ತರದ, ಗುಂಗರು ದಟ್ಟ ಕೊದಲೆನ ಸುಮಾರು 50ರ ಹಕ್ಕಿರದ ವರಯಸ್ಸು. ಕೈ-ಬಾಯಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಅಪಾರ್ಚ್-ಮೆಂಟ್ಸಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಬಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಷ್ಟುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಟ್ಟಿರ ಮನೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಗೆ ಯಾವತ್ತು ತಂಡವಳಳು. ಹೆಚ್ಚಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿದೆ ತನಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದವ್ಯಾಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕುಳಿತಾಗ-ನಿಂತಾಗ ಅವಳ ಬಾಳಿನ ಕರೆಗಳು— ಫುಟೆನೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಿಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

‘ನನು ಮದ್ದೆ ಭ್ಯಾಡಾತ ಅನ್ನ-ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಕುಂತಿದ್ದೆ ಕಣಕ್ಕು. ಕೇಳಿಲ್ಲ ನಮ್ಮವೈ— ಗಂಡು ಒಪ್ಪಂಡಿರಾದೆ ದೊಡ್ಡ ಇಸ್ತೆ ಅಂತಂದು ಆ ಮುಕ್ಕನ್ನ ಕರ್ಬೊಬಿಟ್ಟು... ಅವನ್ನ ಕರ್ಬೊಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದಲ್ಲ ಕಣಕ್ಕು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು... ಕೇಳಿದ್ದೇ ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಬಂದ್ರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬರಿತೆರಿ ಬಿಡಿ...’ ಅನ್ನತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕವ್ಯ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಒಂದು ಗಂಡುಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ತಾಯಿಮ್ಮನ ತಾಯಿಗೆ ಗಾಬರಿ. ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಳು ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾ ಲೋ ಎಂಬ ಆತಂಕದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರವಾಸಿಪರ ವಿಚಾರಿಸದೇ ತಾಯಿಮ್ಮನ್ನು ಬಟ್ಟಿದ ಗಂಡನೆಹಿಟ್ಟಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾಳ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವನೋ ಕುಡಕ. ಕಂಗಾಗಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದವನು.

ಇವಳಿಗೂ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗುತ್ತು ಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದಲೂ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ್ದ. ಹ್ಯಾಯಿಲ್ಲ ಹಾಯಾಗಿ ಹೊಲ-ಗರ್ದೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ, ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಹುಲ್ಲು, ಸೊಪ್ಪು, ತಂದುಕೊಂಡು ಮುದ್ದೆ, ಬಾಣರು, ಮಸ್ಸಪ್ಪ ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯಿತೆಯಾಗಿದ್ದ ತಾಯಿಮ್ಮನಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ